

מAIRות, יאמר תהלה לדוד בסדור זה של המזון. שלאחר שהדין שרווי ומליוי על הארץ, זו אינה השעה. בא רבי פנחים ונש��.

רעיון מהימנא

איך פגיעה היא פisos. שפשייבא החתן לפלה, אין דרך לחתן להתייחד עם הפליה אלא בפisos, ולאחר כך יעשה עמה לינה. והינו כי בא השם.

אמר רועה הנאמן, אם כן, מהו כי בא השם, שהרי דרך דרך פרשוה לשון כבוי, והינו כי בא השם? אלא מפני לנו מדרנו, מי שמחיח עם אשתו צrisk בלילה לבבות את הנגר, וביום אין דרך רוביינו לשמש מטבח, רק בלילה, דרך צנעא. ולבכן מטי נעשה לנו? כי בא השם,

שהתקפה השם מארולם. ולבכן גם כן אריך להתקפה מהשם, וכך אריך להתקפה מאלו העממים, שהם מיצר הטוב מימין בכמה מלחנות, ומיצר הרע שהולך לשמאל בכמה מלחנות. ולבכן אחר שבא הבקר אמר באשר ראם. ומצד יעקב שהיה איש פם, לא היה עמו, רק חיליות הפלך והפלכה, ולבכן ויקרא שם המקום והוא מלחנים. אוטם מלאכי היום בתוכו, כאשר ראם מלחנה אליהם זה. וכשבאו מלאכי הלילה, שהתקבב אוטו לשמר אותו, אמר ויקרא שם המקום והוא מלחנים. משום שהתקפה היה בלילה, וזה שכחוב (שיר השירים ח) אפי מלכונן בלילהathi וגו'. וקראakan athi, ובתורה שבכתב נאמר עלייה, משותה לנו הנה מקום אתה. ומשום אמר בה וינגע במקום וילן שם. נאמר בה וינגע במקום וילן שם. ולבכן היא אמרת, (ירמיה ט) מי יתגנני במדבר מלון

לדוד, בהאי סדורא דמזונא. דלבתר דידיינא שרייא ותלי על עצמא, לאו שעטאה איהו. אתה רב' פנחים ונש��יה.

רעיון מהומנא

אלא פגיעה איה פisos, כד ייתי חתן לגבי פלה, לית ארוח לחתן לייחדא בפליה, אלא בפisos. ולבר יעבד עמה לינה. והינו (ר"א וילן שם) כי בא השם.

אמר רועא מהימנא, אי כי מי נודה כי בא השם בא השם. אלא מהכא אוילפנא, מאן דמייחד באתחיה, אריך בלילה למכבי שרגא, וביממה לאו ארוח דרבנן לשמש מטבח, אלא בלילה, ארוח צנעא. ובעין דא, מטי אהעביד לינה. כי בא השם, דאתפנוי שמשא מעלהמא. ובגין דא, אור כי דאריך לאתפנוי מן שמשא, והכי צrisk לאתפנוי מלאכין, דאיןון מיצר הטוב מימינא, בכמה משלינים. ומיצר הרע, דאוזיל לשמאלא בכמה משלינים. ובעין דא, בתר דאתא צפרא, אמר באשר ראם. ימיטרא דיעקב דתודה איש פם, לא הווה עמי אלא תילין דמלכא ומטרוניכא. ובעין דא ויקרא שם המקום היה מלחנים. איןון מלאכין דיממא כתיב. באשר ראם מלחנה אליהם זה. ויבד אותו מלאכין דלילה, דאתפנוש בחריה, לנטרא לה אמר ויקרא שם המקום והוא מלחנים.

בעין דצלותא איה בלה, קדא הוא דכתיב, (שיר השירים ד)athi מלכונן בלהathi וגו'. אתקורי הקאathi. יבואריתא דבקבב אחמר עלה, (שםות לא) הנה מקוםathi. ובעין דאייה אתקראיית מקום בעלמא דין, אחמר בה וינגע במקום וילן שם.

ובגין דא איה אמרת, (ירמיה ט) מי יתגנני במדבר מלון שהיא נקראה מקום בעולם הזה, ומשום אמרה, (ירמיה ט) מי יתגנני במדבר מלון אורחים. שהיתה רשות בפני עצמה, ולא עם